

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 18C/13/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113234866
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Kvasnicová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3113234866.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou Mgr. Lenkou Kvasnicovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 35724803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 36613843, proti žalovanému P. K., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom O. sady XX/X, G. V., štátnemu občanovi SR, zastúpenému Advokátskou kanceláriou OREA Consulting, s. r. o., so sídlom Zámocká 10, Bratislava, IČO 46962000, o zaplatenie 3.750,74 eur s príslušenstvom taktó

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 3.750,74 eur spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.01.2011 do 04.11.2012 vo výške 90,54 eur a s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 3.750,74 eur od 05.11.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s., a žalobcom postúpil postupca žalobcovi pohľadávku voči žalovanému. Poznamenal, že postupca a žalovaný uzatvorili dňa 14.03.2007 zmluvu č. 274216706, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky. Na základe tejto zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky ich čerpania,

-2- 18C/13/2014

splácania ako i podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti upravuje zmluva a všeobecné obchodné podmienky. Má za to, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zdôraznil, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom, a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 01.01.2008 sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Poukázal, že do 31.12.2007 sa ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách a neprijateľných podmienkach upravených v §§ 52 až 54 Občianskeho zákonníka vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v ôsmej časti Občianskeho zákonníka ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka. V dôsledku uvedeného sa na účastníkov nevzťahovala povinnosť podľa § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01.01.2008 a neposudzuje sa podľa nich ani platnosť úkonov pred 01.01.2008. Žalobca ďalej uviedol, že jeho pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 5.484,64 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 4.476,10 eur, úroku vo výške 644,93 eur, úroku z omeškania vo výške 318,76 eur a ostatného príslušenstva vo výške 44,85 eur. Podľa zmluvy postupca poskytol žalovanému úver vo výške 3.319,39 eur, ktorý mal splácať v mesačných splátkach vo výške 51,38 eur vždy k 20. dňu v mesiaci. V konaní si uplatňuje splátky

úveru splatné od 20.01.2011 do 20.01.2017 v počte 73 a celkovej výške 3.750,74 eur. Poznamenal, že splátky splatné od 20.11.2012 do 20.01.2017 sa stali splatnými dňa 04.11.2012, kedy vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Ďalej si uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti dňa 04.11.2012 si uplatňuje úrok z omeškania od tohto dňa. Podotkol, že žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky doposiaľ nič neuhradil. Žalobca ďalej uviedol, že ak by pripustil s ohľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy v určitých smeroch aplikáciu Občianskeho zákonníka, nemôže sa táto aplikácia vzťahovať na posudzovanie premlčania, nakoľko predmetná zmluva je absolútnym obchodom a je potrebné použiť úpravu Obchodného zákonníka bez ohľadu na spotrebiteľský charakter zmluvy. Ustanovenie o premlčaní nie je ustanovením, ktoré by smerovalo k ochrane spotrebiteľa, a preto nie je možné pre otázku premlčania vyvodzovať použitie ustanovení Občianskeho zákonníka. Poukázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu v Ústí nad Labem sp. zn. 69IC/1303/2010 ako aj na rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 69ICm/1303/2010. K aplikácii Obchodného zákonníka na absolútne obchody poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6 MCdo/4/2012, 7 MCdo/9/2014, 2MCdo/3/2011. V otázke aktívnej vecnej legitímácie zdôraznil, že predložil relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky s podacím hárkom, ktoré bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Poukázal pritom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo/210/2001 ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/133/2013. K použitiu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách uviedol, že toto ustanovenie nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Účelom tohto ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v dotknutom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Do pozornosti dal článok doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M. publikovaný v časopise Súkromné právo č. 1/2015, podľa ktorého účelom § 92 Zákona o bankách je úprava výnimiek

-3-

18C/13/2014

z bankového tajomstva. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách nehovorí nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Hlavný účel § 92 Zákona o bankách bol aj podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Vzhľadom na uvedené, navrhuje vykladať vzťah medzi bankovým tajomstvom a platnosťou postúpenia pohľadávky tak, ako to urobil NS ČR, resp. Nemecký spolkový súdny dvor, a to, že porušenie bankového tajomstva, vrátane porušenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale výlučne k sankciám predpokladaným Zákonom o bankách. Z toho vyplýva, že doručenie výzvy bankou dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Žalobca ďalej dodal, že v súlade s prílohou číslo 1 k zmluve o postúpení pohľadávok bol žalovaný do dňa postúpenia pohľadávky v omeškaní 1314 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovaného so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol 1 rok. Vzhľadom k dikcii ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách s poukazom na to, že omeškanie žalovaného trvalo nepochybne viac ako rok má za to, že právny predchodca žalobcu by konal v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovanému nezaslal. Tiež poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 12C/63/2014. Domnieva sa, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. Z gramatického výkladu je zrejmé, že zákonodarca rozlišuje 2 pojmy, a to peňažný záväzok ako celok a časť peňažného záväzku. Ak sa v prvej vete súvetia použil pojem peňažný záväzok ako celok s tým, že zákonodarca jednoznačne identifikoval súčasne aj pojem časť peňažného záväzku, je potom zrejmé, že ak v druhej vete súvetia použije pojem z prvej vety súvetia, bude ho chápať v tom istom význame. Predmetné ustanovenie je teda potrebné vykladať tak, že pokiaľ je dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, môže banka postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu celej výške peňažného záväzku, a nielen časť, s ktorou je dlžník v omeškaní. Pokiaľ by predmetné ustanovenie malo na mysli postúpenie len časti peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní, bolo by to v predmetnom ustanovení výslovne uvedené. K tomu uviedol rozhodnutie Krajského súdu v Banskej bystrici sp. zn. 15Co/511/2015, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/163/2015. Napriek vyššie uvedenému poukázal na výzvu zo dňa 19.06.2009 ktorou právny predchodca žalobcu splnil všetky povinnosti, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách ukladá. Zdôraznil, že v konaní predložil oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré bez ďalšieho zakladá je aktívnu vecnú legitímáciu a súd má povinnosť z týchto oznámení vychádzať bez toho, aby skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takom prípade nemôže úspešne

dovolať neplatnosti zmluvy a postúpení. Do pozornosti dal v tejto súvislosti rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/387/2015, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/564/2015 a Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/133/2013. Dodal, že ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchýlku nevyklučuje. Zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona vo všeobecných obchodných podmienkach v bode 19.16. V ňom si dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienené počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na to možno konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. S uvedeným záverom sa stotožnil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 11Co/11/2015, sp. zn. 9Co/145/2015 a sp. zn. 11Co/206/2015. V otázke

-4-

18C/13/2014

mimoriadnej splatnosti podotkol, že zmluvné strany si v zmluve o splátkovom úvere dojednali plnenie v splátkach s presným stanovením termínov splatnosti jednotlivých splátok. Žalovaný sa dostal do omeškania, uvedené termíny neplnil a právnenému predchodcovi žalobcu tak vzniklo právo pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Ten však toto svoje oprávnenie nevyužil, pričom mimoriadnu splatnosť vyhlásil žalobca. Postúpením pohľadávky sa stal sám žalobca veriteľom pohľadávky, pričom základným právom veriteľa je v zmysle § 488 Občianskeho zákonníka právo na plnenie od dlžníka záväzkového vzťahu. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje právo veriteľa požadovať splnenie svojej pohľadávky. Na základe uvedeného považuje za nesporné, že spolu s postúpenou pohľadávkou prešli na žalobcu všetky práva s touto pohľadávkou spojené, teda aj právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Zosplatnenie dlhu znamená, že dlh už nie je možné zo strany dlžníka zaplatiť v splátkach. Táto skutočnosť však nemá žiadny vplyv na výšku alebo existenciu dlhu dlžníka, týka sa výlučne spôsobu zaplataenia jeho dlhu a závisí výlučne od vôle veriteľa. Má preto za to, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru postupom nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a túto žiadala zamietnuť. viedol, že žalobca nepreukázal, že pohľadávka v čase jej postúpenia bola spôsobilá na strpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. V dôsledku toho nemožno mať za preukázané, že toto postúpenie platné a, že žalobca je oprávnený pohľadávkou voči žalovanému uplatňovať pred súdom. Nepredložením dôkazu o odoslaní výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobca neunesol dôkazné bremeno splnenia tejto povinnosti. Ak by žalobca doložil výzvu zo systému, musí preukázať, že to výzvu aj skutočne banka zaslala žalovanému. Pri tom na to smere poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prešov Sp. zn. 9C/153/2014, Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 3C/206/2014, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 20C/20/2014. Názor JUDr. Csacha nespochybnil, avšak zdôraznil že hlavným účelom § 92 zákona o bankách je nielen prelomenie bankového tajomstva v, ale aj úprava možnosti použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácané mu Ú, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Navyše zákon stanovil podmienky, za akých je možné postúpiť bankovú pohľadávkou a jednou z tých je zaslanie písomnej výzvy klientovi. Poukázal na názor JUDr. Tomlainovej uverejnený v Buletin Slovenskej advokácie č. 10/2007, kde sa autorka zaoberá podmienkami a platnosťou postúpenia pohľadávky. Uvádza že o absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky môže ísť v takom prípade pre rozpor s kogentným ustanovením § 525 Občianskeho zákonníka alebo s ustanoveniami iných osobitných predpisov. K odkazom na ustanovenia osobitných predpisov priamo uvádza aj § 92 ods. 8 zákona o bankách. Je teda nespochybniteľné, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi je jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky. Keďže žalovanému nebola žiadna takáto výzva doručená, právny predchodca žalobcu nedodrжал zákonný postup pri postúpení pohľadávky, a preto nemohol túto pohľadávkou postúpiť na žalobcu. Žalovaný ďalej nesúhlasil, že je možné postúpiť pohľadávkou ako celok. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách je možné vyvodit', že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú splatné. Tento názor vyvodil aj Krajský súd v Prešove v uznesení sp. zn. 6Co/119/2013. Banka môže postúpiť pohľadávkou za súčasného splnenia podmienok § 92 ods. 8 zákona o bankách zodpovedajúcu nesplácané mu dlh len a nie dlh, ktorý ešte nie je splatný. Namietol, že právny predchodca žalobcu nevyhlásil pred postúpením pohľadávky mimoriadnu splatnosť úveru. Ak by žalobca predložil dôkaz, že jeho právny predchodca vyhlásil

-5-

18C/13/2014

mimoriadnu splatnosť úveru, považuje to za neplatné, keďže nebolo dodržané ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Následkom toho je, že banka úver nezosplatnila. Ustanovenie § 53

ods. 9 Občianskeho zákonníka modifikuje ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám. Ak sa v spotrebiteľskej zmluve dohodla strata výhody splátok, má veriteľ právo od dlžníka žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Ak chce toto právo uplatniť, môže tak urobiť len ak od splatnosti nezaplátenej splátky uplynula najmenej trojmesačná lehota. Až po jej uplynutí nastane strata výhody splátok upravená v § 565 Občianskeho zákonníka. Uplynutie trojmesačnej lehoty od splatnosti nezaplátenej splátky nepostačuje na splatnosť celého peňažného dlhu. Zákon navyše vyžaduje, aby veriteľ upozornil dlžníka, že si uplatňuje právo na zaplatenie celého dlhu. Veriteľ musí vopred notifikovať uplatnenie svojho práva aspoň v 15 dňovej lehote. Po jej vyhlásení sa právo na zaplatenie celej zvyšnej pohľadávky stáva účinným. Ak teda banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, má za to, že právny predchodca žalobcu úver zosplatnil v rozpore s vyššie uvedeným ustanovením. Poznamenal, že vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky. Toto oprávnenie žalobca nemá, keďže nemá bankovú licenciu. Preto aj nárok uplatnený žalobcom, ktorý opiera o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti vykonané v jeho mene, je nárokom, ktorý nemá oporu v zákone, a preto súd nemôže takémuto právu poskytnúť ochranu. Poukázal pritom na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/89/2016, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/460/2015, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/574/2015 a Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/147/2016. Taktiež poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/147/2016, ktorý sa podrobne zaoberal platnosťou postúpenia pohľadávky v kontexte § 92 ods. 8 zákona o bankách s ohľadom na druhú vetu tohto ustanovenia. V ňom prijal záver, že podmienkami pre postúpenie pohľadávky stavenými v tejto vete je dlh dlžníka, s ktorého splácaním je dlžník v omeškaní viac ako 90 dní. Ak pred postúpením dlžník uhradí svoj dlh, banka nemôže postúpiť pohľadávku. Ak však uhradil dlh, s ktorým bol v omeškaní viac ako rok, môže pohľadávku postúpiť. Táto výnimka teda predstavuje možnosť banky po jednoročnom omeškaní klienta postúpiť svoju pohľadávku, avšak ju nezbavuje povinnosti doručiť klientovi výzvu.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením zmluvy o splátkovom úvere č. 0274216706 zo dňa 14.03.2007, všeobecných obchodných podmienok, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 16.10.2012, výzvy k úhrade zo dňa 16.10.2012, zmluvy o postúpení pohľadávky č. 1175/2012/CE zo dňa 27.09.2012, pokusu o zmier zo dňa 29.11.2013, výzvy zo dňa 19.06.2009 a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Žalovaný uzavrel dňa 14.03.2007 so Slovenskou sporiteľňou, a. s., zmluvu o splátkovom úvere č. 0274216706, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a. s., poskytla žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 eur). Predmetný úver bol poskytnutý jednorazovo bezhotovostne. Úrok bol dojednaný ako premenlivý vo výške 12,60 % ročne. Poplatok za poskytnutie úveru bol dojednaný vo výške 2.000,- Sk (66,39 eur). Poplatok za správu úveru predstavoval dojednanú výšku 60,- Sk (1,99 eur) mesačne. Výška splátky bola dojednaná v sume 1.548,- Sk (51,38 eur) mesačne, pričom splatnosť prvej splátky bola stanovená na deň 20.04.2007 a dátum poslednej splátky (konečná splatnosť) na deň 20.01.2017. Jednotlivé splátky sa žalovaný zaviazal splácať mesačne vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Celkový počet splátok bol 118. RPMN bola určená vo výške 15,31 %.

-6-

18C/13/2014

5. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE zo dňa 27.09.2012 postúpila Slovenská sporiteľňa, a. s., ako postupca spoločnosti EOS KSI Slovensko, s. r. o., (žalobca) ako postupníkovi pohľadávky špecifikované v prílohe č. 1. Z prílohy č. 1 je zrejmé, že predmetom postúpenia bola i pohľadávka voči žalovanému zo zmluvy o úvere uzavretej dňa 14.03.2007, v rámci ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 3.319,40 eur, pričom zostatok pohľadávky predstavuje sumu 5.484,64 eur.

6. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 16.10.2012 oznámila Slovenská sporiteľňa, a. s., žalovanému, že došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške 5.484,64 eur žalobcovi. Výzvou k úhrade zo dňa 16.10.2012 oznámil žalobca žalovanému, že ku dňu 16.10.2012 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval ho na jeho úhradu v celkovej výške 5.655,03 eur najneskôr do 31.10.2012.

7. Pokusom o zmier zo dňa 29.11.2013 vyzval žalobca žalovaného na úhradu dlhu v celkovej výške 6.419,04 eur najneskôr do 06.12.2013.

8. Výzvou zo dňa 19.06.2009 vyzvala Slovenská sporiteľňa, a. s., žalovaného na úhradu dlhu v celkovej výške 186,90 eur, a to najneskôr do 10 dní od doručenia výzvy.

9. Podľa § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

10. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 524 ods.1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

12. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný

-7-

18C/13/2014

záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

13. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba podaná žalobcom nie je dôvodná. Zmluva o splátkovú úveru bola uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s., ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Žalobca si pohľadávku pôvodného veriteľa (Slovenskej sporiteľne, a. s.) uplatňuje z titulu postúpenia pohľadávky. Súd sa preto zaoberal otázkou, či k postúpeniu pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a. s., na žalobcu došlo zákonom predpokladaným spôsobom, t. j. platne, a teda, či je žalobca v tomto spore aktívne vecne legitimovaný. Vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna strana je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide a druhá strana je subjektom hmotnoprávnej povinnosti. Ako vyplýva z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách banka môže postúpiť pohľadávku inej osobe buď so súhlasom klienta, alebo aj bez takéhoto súhlasu za predpokladu, že klienta písomne vyzvala na plnenie a klient je napriek tejto výzve v omeškaní so splatením dlhu dlhšie ako 90 dní. V danom prípade žalobca nepreukázal, že by žalovaný s postúpením pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a. s., na žalobcu súhlasil. V konaní síce preukázal, že Slovenská sporiteľňa, a. s., žalovaného na úhradu dlhu vyzvala, avšak nepreukázal, či táto výzva bola aj žalovanému odoslaná a doručená. Doručenie tejto výzvy je z hľadiska posúdenia platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky mimoriadne dôležité, nakoľko až keď sa takáto výzva dostane do sféry dispozície dlžníka a tento svoj dlh neuhradí po dobu najmenej 90 dní, až potom je pohľadávka banky v

zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách spôsobilá na postúpenie. Dovtedy takáto pohľadávka nemôže byť postúpená. Vzhľadom k tomu, že žalobca súdu nepreukázal splnenie zákonom predpísaných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, možno konštatovať, že zmluva o postúpení pohľadávky č. 1175/2012/CE uzavretá dňa 27.09.2012 medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom je neplatná. Následkom neplatnosti tejto zmluvy je absencia aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, a preto súd žalobu práve z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie ako nedôvodnú zamietol. Pre úplnosť súd dodáva, že k rovnakému právnomu názoru dospeli v obdobných veciach aj napríklad Krajský súd v Bratislave v uznesení sp. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015, Krajský súd v Prešove v uznesení sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014, Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21.04.2016, Krajský súd v Trnave v rozsudku sp. zn. 23Co/574/2015 zo dňa 26.01.2016, Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch sp. zn. 5Co/460/2015 zo dňa 13.01.2016, sp. zn. 6Co/603/2015 zo dňa 22.03.2016, sp. zn. 17Co/251/2016 zo dňa 18.05.2016. Žalobca za účelom preukázania svojej aktívnej vecnej legitímácie argumentoval aj poukázaním na bod 19.16 VOP, podľa ktorého si jeho právny predchodca a žalovaná dojednali postúpenie pohľadávky bez súhlasu

-8- 18C/13/2014

klienta v spojení s § 89 ods. 1 Zákona o bankách, ktorý takéto dojednanie pripúšťa. Na tomto mieste súd konštatuje, že v čase postúpenia pohľadávky, t. j. 27.09.2012, žalobcom vyššie uvádzané ustanovenie § 89 ods. 1 Zákona o bankách takéto možnosť neupravovalo, keď pojednávalo len o povinnosti banky požadovať preukázanie totožnosti klienta. Možnosť upraviť si vzájomné práva a povinnosti odlišne od zákona bola do zákona zakomponovaná až s účinnosťou od 10.06.2013. Preto, ak si právny predchodca a žalovaný upravili možnosť postúpenia pohľadávky odlišne od zákonného znenia v čase, keď to zákon neumožňoval, je takéto dojednanie neplatné pre rozpor so zákonom. Pokiaľ sa žalobca bránil tvrdením, že žalovanému bolo zaslané oznámenie o postúpení pohľadávky a toto teda zakladá jeho aktívnu legitímáciu, je nutné poznamenať, že zákon o bankách je špeciálnym predpisom k ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky. Preto je viac než nevyhnutné, aby boli splnené podmienky stanovené práve týmto špeciálnym predpisom. Len samotné oznámenie o postúpení pohľadávky je podľa názoru súdu nedostačujúce pre prijatie záveru o aktívnej legitímácii žalobcu. V neposlednom rade žalobca tvrdil, že banka môže postúpiť pohľadávku tretej osobe bez doručenia výzvy, ak je dlžník v omeškaní s plnením viac ako jeden rok. Na tomto mieste súd poznamenáva, že takéto možnosť banka síce má, ale jedná sa o dlh, ktorý dlžník uhradil pred postúpením pohľadávky, pričom s jeho splatením bol v omeškaní viac ako jeden rok. Povinnosť zaslať výzvu podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách tým však nie je vylúčená (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/147/2016).

15. S poukazom na skutočnosť, že súd zamietol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, nezaoberal sa ďalšími v konaní vznesenými námietkami.

16. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. V predmetnej veci mala plný úspech žalovaná, preto jej súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne, pokiaľ sa tohoto práva po vyhlásení rozsudku účastníci výslovne nevzdali.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 132 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.